

ת"פ 58161/11/15 - מדינת ישראל נגד כ.י.ע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 58161-11-15 מדינת ישראל נ' י.ע.

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שרון אדרי
נגד
הנאשם כ.י.ע.
ע"י ב"כ עו"ד שרון חזות

גזר דין

רקע

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירות תקיפת בת זוג ואיומים. בהתאם לעובדות כתב האישום, הנאשם וק.ע. (להלן: "המתלוננת"), היו נשואים משך כשלוש שנים, הורים לילדה בת שנתיים, ונפרדו כחודש וחצי עובר לאירוע. ביום 25.5.2015, הגיע הנאשם אל בית המתלוננת, ותקף אותה בכך שסטר לה בפניה, וכן איים עליה במילים: "טוב אני הולך, אני הולך, תיזהרי לעשות טעות ולהתקשר למשטרה".

2. הנאשם כפר במיוחס לו, וטען שהמתלוננת דחפה אותו. לפיכך, נשמעו הוכחות, ובמהלך שמיעת העדויות נחשף בית המשפט לנסיבות המקרה במלואן.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה טענה כי מעשי הנאשם פגעו בערך השמירה על שלומו של אדם ושלוות נפשו, כאשר אופי האיומים אף פגע באינטרס של שיתוף פעולה עם גורמי אכיפת החוק. בנסיבות המקרה, טענה המאשימה כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ועד לשישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות. בנסיבותיו של הנאשם, נעדר עבר פלילי, אשר לא עבר כל הליך טיפולי וכפר במיוחס לו, עתרה המאשימה לעונש של מאסר למשך ארבעה חודשים, שירוצה בעבודות שרות, מאסר מותנה, ופיצוי למתלוננת.

4. ב"כ הנאשם הסכים עם מתחם הענישה לו טענה המאשימה, אך ביקש להתמקד בנסיבותיו האישיות של הנאשם: אדם בן 37, ללא עבר פלילי, מנהל אורח חיים נורמטיבי, שומר על יציבות תעסוקתית

ונקלע לאחרונה לקשיים כלכליים משמעותיים. בנוסף, במהלך שמיעת הראיות, אישרה המתלוננת כי מדובר במקרה חריג בהתנהלותו הזוגית של הנאשם. דגש נוסף, ביקש לתת לכך שהאירוע התרחש סמוך מאד לפרידת הנאשם והמתלוננת, במהלכה היו חילוקי דעות לגבי מפגשי הנאשם עם בתם המשותפת, וכן לרקע של חשד כי המתלוננת ניהלה רומן. בהתחשב בכך שמדובר במקרה יחיד וחריג, ללא קביעת גורם טיפולי כי הנאשם זקוק לטיפול, וכן לאור הפגיעה שתגרם לנאשם באיבוד מקום עבודתו ככל שירצה עבודות שרות, עתר ב"כ הנאשם להטלת מאסר מותנה ושל"צ. בטרם מתן גזר הדין, הוסיף ב"כ הנאשם כי לאחר מתן הכרעת הדין החל ב"כ המתלוננת לעשות שימוש בהכרעת הדין במסגרת הליכים אזרחיים, ומכאן פגיעה נוספת הנגרמת לנאשם אשר אף אותה יש לקחת בחשבון.

הנאשם לא הוסיף דבר בטיעונו.

מתחם הענישה

5. אלימות כלפי אדם אחר, מהווה פגיעה בזכות הפרט לשלמות גופו ולביטחונו האישי. עבירת האיומים, טומנת אף היא בחובה פגיעה בביטחונו האישי של נפגע העבירה ובשלמות נפשו. יש לייחס למעשים אלה משנה חומרה, כאשר מדובר באלימות הננקטת כנגד בת זוג, עבירות נפוצות בהן קיים קושי של קורבנות העבירה להתלונן, עבירות אשר הביאו את המחוקק להחמיר בענישה שנקבעה לגביהן. באופן דומה, וכחלק מהצורך במלחמה בתופעה זו, החמירה אף הפסיקה את רף הענישה, וקבעה כי **"לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת"** (ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני, (14.02.2011)).

לצד זאת, יש לבחון את נסיבות ביצוע העבירה, המשתנות באופן משמעותי בין מקרה למקרה בעבירות מסוג זה, ולהקנות להן משקל בעת קביעת מתחם הענישה. יש להדגיש, כי **"לא ניתן, לטעמי, לקבוע אפריורית מתחם ענישה הולם אחיד לכל עבירה ועבירה, וגם לא יהיה נכון לנסות וללכת בדרך זו"** (רע"פ 4088/13 הדרי נ' מדינת ישראל, (11.06.2013)). ראו עוד את משקלן המשמעותי של נסיבות ביצוע העבירה, בעת קביעת מתחם הענישה ההולם, בע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל, (05.06.2013), פסקאות 8-9; ע"פ 1127/13 עמאואל גברזגי נ' מדינת ישראל, (15.01.2014), פסקה 25).

במקרה הנדון, בית המשפט נחשף באופן מעמיק לנסיבות ביצוע העבירות, זאת במהלך שמיעת הראיות. יש להדגיש, כי ראיות אלה מגבשות את העבירות המיוחסות לנאשם, בהתאם לעובדות כתב האישום, כפי שנקבע בהכרעת הדין, ומכאן שאין להחמיר מעבר לכך. לצד זאת, לא ניתן להתעלם מאותן נסיבות מחמירות שהתגלו בבית המשפט, כפי שפורט בהרחבה בהכרעת הדין: הלך רוחו של הנאשם בעת שנכנס אל בית המתלוננת; התנהלותו הסוערת בבית, בנוכחות חברתה של המתלוננת; המלטות החברה מהבית; עצמת דחיפתה של המתלוננת ארצה וכן הסתירה אשר הותירה סימנים אדומים על לחיה, כפי שציין השוטר שהגיע למקום. מדובר באירוע אלים של אובדן שליטה, אשר נותר חקוק היטב בזיכרון המתלוננת וחברתה.

בנסיבות אלה, עתירת המאשימה למתחם הענישה, מקלה עם הנאשם. יחד עם זאת, מתחם ענישה זה עולה בקנה אחד עם פסיקה המתייחסת לעובדות המתוארת בכתב האישום, ואף בהתחשב בנסיבות שהתגלו במהלך ניהול ההוכחות - אין מדובר בסטיה משמעותית ממתחם העונש ההולם.

לפיכך, אני קובע כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין מאסר מותנה ועד לשישה חודשי מאסר.

העונש המתאים

6. הנאשם בן 36, ללא עבר פלילי, נתונים להם יש לתת משקל משמעותי. לצד זאת, לא ניתן לקבל את טיעון ב"כ הנאשם, כי יש להקל עימו בשל הרקע לאירוע והיותו חריג בהתנהלות הנאשם, זאת לנוכח עדותה של המתלוננת אשר העידה על הטרדות בלתי פוסקות מצדו (עמ' 13 ש- 21-22, עמ' 14 ש- 32-32 לפרוט').

התנהלות הנאשם במהלך האירוע, כשלעצמה, מעידה על היבטים אלימים וקושי בהצבת גבולות. הנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו, עובדה שאין בה להביא להחמרה בעונשו, אך מתיישבת עם כך שלא השתלב בכל טיפול מאז המקרה ועד היום, בחר שלא לומר דבר במהלך הטיעונים לעונש, ונמנע מלבקש התייחסות של גורם מקצועי לבעייתיות כלשהי וצורך טיפולי או להיעדרם של אלה. בנסיבות האמורות, אין מנוס מהטלת עונש מוחשי על הנאשם, עונש אשר יהווה מענה הולם לחומרת המעשה, וכן יציב לנאשם קו ברור לגבי המותר והאסור. יחד עם זאת, מידת העונש תתחשב בכך שמדובר בנאשם ללא עבר פלילי וכן בהשפעת העונש על הנאשם, לרבות פרנסתו.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך 45 ימים. המאסר ירוצה בעבודות שרות, בהתאם לאמור בחוות דעת

הממונה.

2. מאסר למשך 6 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום, עבירת אלימות מסוג פשע.

3. מאסר למשך 3 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום, עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת איומים.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' שבט תשע"ח, 22 ינואר 2018, במעמד הצדדים.